

strup Station. Dette Andragende er en gammel Bekendt for det høje Ting, idet det har været fremsat flere Gange, næsten lige saa mange Gange som Andragendet om Skiftespor ved Hylke, og det heldige Udfald, dette har faaet, idet de paagældende Beboere nu have faaet deres Ønske opfyldt, har selvfølgelig ikke kunnet andet end gøre, at Beboerne i Søften og de andre Byer der omkring hænge i og presse paa i Haab om, at de til syvende og sidst maa faa deres Ønske opfyldt af den højtærede Indenrigsminister, om ikke af anden Grund, saa for at faa Fred for os. Vi give os ikke, inden vi faa, hvad vi ville have. I Fjor blev dette Andragende henvist til den højtærede Ministers Overvejelse, og det var jeg selvfølgelig meget taknemmelig for, for det er jo som Regel det første Skridt hen imod det Maal, som man nu en Gang stiler efter. I Aar har Finansudvalget derimod undladt at henvise Andragendet til Ministeren, og derfor har jeg selv maattet gribe til, hvor nødig jeg end vilde. Jeg ved nu ikke, af hvilken Grund Finansudvalget ikke har henvist Andragendet; men jeg antager, at de Grunde, som ere anførte i den højtærede Ministers Afslag, ere dem, der have bragt Tvivl ind i det ærede Finansudvalg. Paa mig ere disse Grunde derimod prellede fuldstændig af, idet jeg fremdeles føler mig fuldt og fast overbevist om det berettigede i Andragernes Ønske, ligesom jeg ogsaa er overbevist om, at de Vanskeligheder, som kunde være forbundne med Oprettelsen af en Holdeplads paa dette Sted, ikke ere større, end de have været paa mangfoldige andre Steder, hvor man har oprettet Holdepladser; jeg mener, at Vanskelighederne nok kunde overvindes, hvis Viljen var lige saa god som Evnen.

Jeg skal nu ganske kort omtale de Grunde, der ere givne for Afslaget. Det er nu alt andet end behageligt at skulle tale paa Samlingens sidste Dag for et rent lokalt Spørgsmaal, naar man forud ved, at man fra alle Sider tænker ved sig selv: Gid han dog vilde tie stille. Der er ingen, der er interesseret i Spørgsmaalet undtagen jeg, og naar jeg taler, saa er det maaske, til Dels i alt Fald, af Selvpøholdelsesdrift. Den første Grund, der er anført for Afslaget, er den, at denne Holdeplads kun bliver til Nytte for meget faa Mennesker. Nu er et saadant Udtryk „meget faa“ et relativt Begreb, som der kan disputeres om. I Andragendet oplyses, at der er 12—1600 Beboere, der ville faa Fordel og Bekvæmmelighed af Opret-

telsen af denne Holdeplads, deriblandt er der 100 Haandværkere, 5 Købmænd, 2 store Mejerier og Leverandører til 3 andre Mejerier. Alle disse maa nu benytte almindelig Vognbefordring. Saa snart vi fik en Holdeplads med Skiftespor, vilde de selvfølgelig alle søge hen til denne Holdeplads. Nu vil jeg indrømme, at hvis disse 1600 Mennesker skulle ses i Belysning af vore Hovedstadsforhold, kan man ganske vist med god Grund sige, at det er forholdsvist faa, men naar disse 1600 Mennesker skulle ses i Belysning af provinsielle Forhold, tror jeg, de fleste ville indrømme mig, at 1600 ere virkelig mange, endogsaa grumme mange, synes jeg. Jeg tror nu heller ikke, det er helt uberettiget, naar man undertiden har bebrejdet den højere Ledelse af vort Jærnbanevæsen, at den undertiden ser lidt for overlegent stort paa vore smaa Provsforhold, i alt Fald har Ledelsen af vort Jærnbanevæsen ikke altid været ufejlbar i sin Bedømmelse af hele dette Forhold. Jeg skal tillade mig at anføre et oplysende Eksempel i den Retning, et Eksempel, der ikke kan være til nogen som helst Forklejnelse for den nuværende højtærede Indenrigsminister, da dette Eksempel ligger langt forud for hans Virksomhed som Minister. For en hel Del Aar tilbage ansøgte Beboerne i Stilling og Omegn om at faa Lov til at faa et Billetsalgssted i Stilling. De tilbøde selv at skaffe Grund og bygge Stationen, eller hvad man skal kalde det, naar blot Togene maatte faa Lov til at holde der en Gang imellem, saaledes at Beboerne kunde komme op at køre med dem — selvfølgelig for Betsaling; men deres Andragende blev afslaaet Gang efter Gang, og en af Grundene til Afslaget var den samme som her, nemlig at det var for faa, der vilde benytte denne Holdeplads. Beboerne i Stilling gjorde imidlertid ligesom Beboerne i Hylke: de hængte i, og endelig gav man dem saa dette Billetsalgssted. Da der var gaaet nogle Aar, viste det sig, at det slet ikke var saa galt, at dette Billetsalgssted var blevet oprettet, tværtimod, der blev en ganske betydelig Trafik, og Trafikken steg stadig, saaledes at Ledelsen kom i Tanker om, at det maaske var en ganske god Forretning, om Staten overtog hele Historien ved Stilling. Det gjorde den, og Billetsalgsstedet gik over til at blive Holdeplads. Der blev bygget en ret god Station, der blev anlagt et Skiftespor, og det har vist sig, at Trafikken, baade Personbefordringen og Gods-befordringen, er stegen med 6—700 Kr.